આંજે માટે ખાસો સનેડ઼ો

ચોપડી મંજાનીઉં વારતાઉં

પનું ૩ વંઝાએલ રઢ
માથ્થી ૧૮ : ૧૨-૧૪
પનું ૫ ઈસુ નંઢે છોકરેંકે ઘોઆ ડીએંતા
માથ્થી ૧૯ : ૧૩-૧૫
પનું ૮ ગરીબ બાઈજો દાન
માર્ક ૧૨ : ૪૧-૪૪
પનું ૧૦ ઈસુ ડોંએ માડુએંકે સજા કરીએંતા
લુક ૧૭ : ૧૨-૧૯
પનું ૧૩ ઘર બંધીધલ બ માડુ
માથ્થી ૭ : ૨૪-૨૭
પનું ૧૫ ઈસુ પાણી મથે હલેંતા
યોહાન ૬ : ૧૬-૨૧
પનું ૧૭ શાઉકાર મુરખજી ગાલ
લુક ૧૨ : ૧૩-૨૧
પનું ૨૨ ઈસુ વાવડો શાંત કરીએંતા
માથ્થી ૮ : ૨૩-૨૭

પેલા હી વાંચ્યો

ઈસુ જુકો કમ કયો
　　અને જુકો બોધ ડિનો
તેં મંજાનીઉં થોડોક હતે ડિનો આય.
હેવર જો જુકો ઈઝરાયલ નાં સે ઓળખાજતો,
　　ઈન દેશમેં ઈસુ રોંધા હોવા.
　　હિન મેં વસંધલ વડે ભાગજા માડુ યહુદી હોવા.
　　　ઈનીજો વડે મેં વડો શેર યરૂશાલેમ હો.
　　　　　ઈન શેરમેં યહુદીએજો વડો મંધર હો.
　　　ઈ ઈનમેં પ્રભુજો ભજન કયોં.
હી મડે વારતાઉં બાઈબલ મંજાનીઉં ગેનઈયું અંઈ.
　　　હકડી વારતા પુરેપુરી વાંચે ગનો,
　　　　　પોય બઈ વારતા વાંચી જા.

૧ વંઝાયેલ રઢ

હકડો ડીં ઈસુ ચ્યોં,

"હેકડે ભરવાડ વટે સો રઢ અંઈ,

ઈન મંજાનીઉ હેકડો રઢ વંઝાજી પેતો.

તેણા ઈ માડુ કુરો કરેતાં?

બેં નવાણું રઢ કે

ડુંગર મથે ચરંધા છડે તો

પોય ઉન વંઝાંએલ રઢ કે

નેરેલાય વંઝેતો.

ઈ રઢ લજી કઢેતો
તેર ઈ ધ્ર બોરો રાજી થીએતો.
બ્યા વંઝાયનાય
ઈ નવાણું રઢે કન હકડો મલેસે
ઈનકે બોરો આનંધ થીએતો.”.
પોય ઈસુ ચેં,
“આંજા આકાશ મંજ્જા બાપ
પણ એળાજ અંઈ.”

૨ ઈસુ નંઢે છોકરેંકે ધોઆ ડીએંતા

હકડો ડીં
કેતરાક માડુ છોકરેંકે
ઈસુ વટે ગની આયા.
ઈસુ છોકરેં મથે હથ રખેં
અને ઈનીકે ધોવા ડેં
એવો ઈ ધારીધા હોવા.

ઈ નેરે ને ઈસુજા ચેલા
માડુએં મથે તપીત્યા.

‘તેર ઈસુ ચેં,
“છોકરેં કે મું વટે અચેલાગ ડિયોં.
ઈનીકે રોકીજા મ!
જુકો માડુ છોકરેજી જી
ઈશ્વર વટે અચેતે
તેંજા રાજા ઈશ્વર પિંઢ થીધાં.”
પોય ઈસુ છોકરેં તે
પિંઢજા હથ રખ્યોં
અને ઉનીકે ઘોવા ડિનોં.

૩ ગરીબ બાઈજો દાન

હકડો ડીં ઈસુ મંધરમેં વિઠા હોવા.
માડુ હિકડી પીટીમેં ધરમદાન વિજંધા હોવા.
ઈની વટે જ ઈસુ વિઠા હોવા.
માડુ પૈસા વિજંધા હોવા
ડીં ઈસુ ભરોભર નેરીંધા હોવા.
ઘણે શાઉકાર માડુ
બોરા પૈસા વિજંધા હોવા.
ઉતે હિકડી ગરીબ બાઈ આવઈ.
ઈન પીટીમેં બ નંઢા સિકકા વિધે,
ઈની સિકેજી કિંમત જુજ હુઈ.

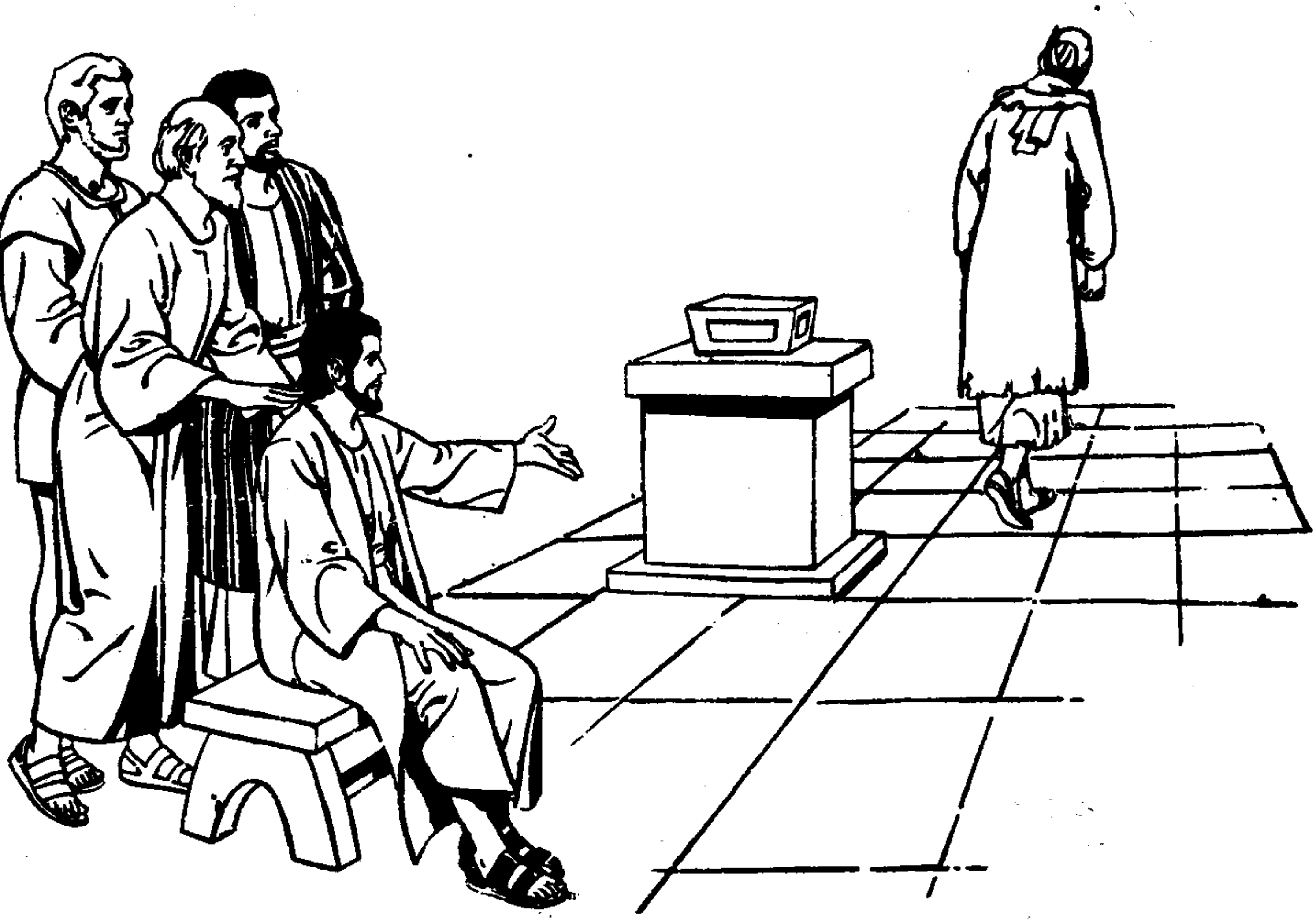

ઈસુ પિંઢજે ચેલે કે પંઢ વટે કોઠાય
અને ચ્યોં, "પ્રભુજી નજરમેં
બે મણી જે દાન નું
હિન બાઈ જો દાન જજો આય.
શાઉકાર માડુએં પિઠ વટે
બોરા પૈસા હોવા તેં મંજાનીઉ થોડાક વધાં.
પણ હી ગરીબ બાઈ
પિંઢ જે ખાધે મંજાની પૈસા પણ
પીટીમેં વંજી છડે.
ઈન પિંઢ વટે જો
મિડે જ પિજી છડેં."

૪ ઈસુ ડોંએ માડુએં કે સજા કરીએંતા

ઈસુ હિકડે ગંજે વેઘા હોવા.
તેર ઈનીકે ડો પીતીઆ મલ્યા.
ઈ છેટે ઓભા રયા
અને રડીયું કેણ લગા.
"ઈસુ! ગુરૂજી! દયા કર્યો."
ઈસુ ઈનીકે નેર્યો અને ચ્યોં,
"વિઝોં પુરોહીતે કે
આંજા શરીર વતાયો
ક અઈ ભરાભર સજા થ્યા અયો કે કીં?"
ઈ પુરોહીતો વટે વેઘા હોવા,
ઈતરેમેં ઈ સજા થ્યા.

‘ઈની માંઝાનું હિકડે નેરે જેં
પિંઢ સમો થ્યો આય.
ઈ તન ટાણેજ પાછો આયો
અને વડે સડ પ્રભુજો ભજન કેણ લગો.
હી મજીન મથે લમો થઈને
ઈસુ જે પગે પ્યો અને
ઈસુજો આભાર મંજણ લગો.
હી માડુ સમરુનજો વતની હો.
યહુદી સમરુનીએસે
વેવાર રખંધા ન હોવા.

‘ઈસુ પંઢ ભેરા માડુ હોવા તેકે ચ્યોં„
“ડોં માડુ સજા થ્યા, ત
બ્યા નોં કડાં વ્યા?
કુરેલા હી સમરુની હેકલો જ
પ્રભુજો આભાર મંઝેલા
પાછો આયો?”
પોય ઈસુ ઈન સમરુનીકે ચ્યોં,
“ઓભો થી અને વીંઝ
તું મું મથે ભરોસો કરીએંતો
તેંસે સજો થ્યો અઈયેં.”

૫ ઘર બંધીઘલ બ માડુ

'ઈસુ ચ્યા,
"જુકો કોય મુંજો ખાસો બોલ સુણેતો
અને તે પરમાણે વરતે તો
સે હકડે કાય માડુ જેડો આય.
જે પિંઢ જો ઘર પાયણે મથે બંધેઓ.
બોરો મીં વઠો.
વઈયું ભરપુર આવઈયું,
અને ઈ ઘર મથે વાવડો જોરસે ફૂંકણ લગો.
પણ ઈ ઘર છણી ન પ્યો,
તેજો કારણ ઈ ઘર પાયણે મથે
બધેમેં આયો હો.?"

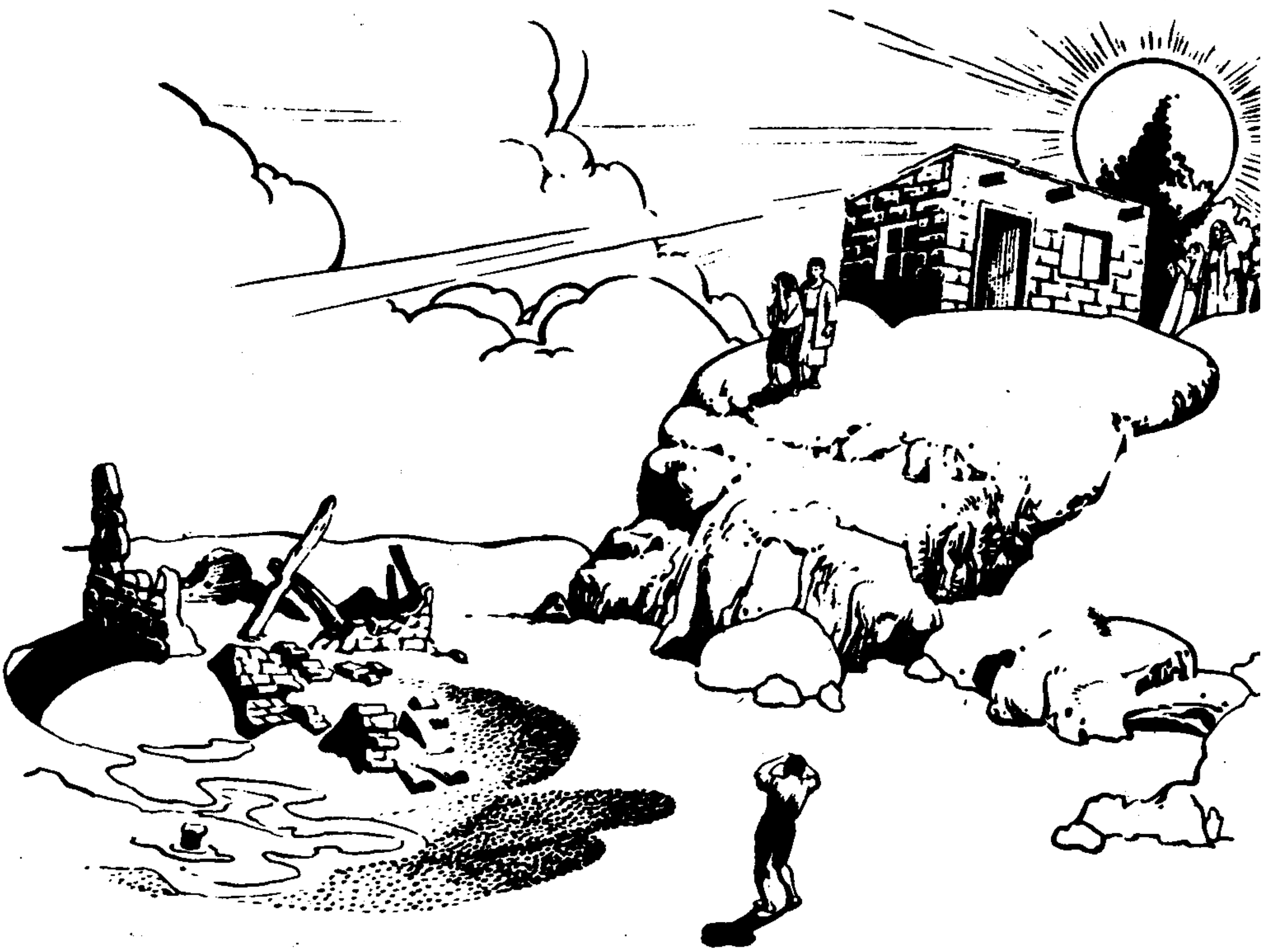

“પણ જુકો મુંજો ખાસો બોલ
સુણેતો અને
પણ હન પરમાણે કરે નતો,
સે હકડે મુરખ માડુ જેડો આય.
ઈન મુરખેં પંઢજો ઘર
આયર તે બધે
બોરો મીં વીંઠો
વઈયું ભરપુર આવઈયું,
વાવડેજા બોરા જપાટા લગા,
અને ઈ ઘર છણી પ્યો.
ઈન જો હેકડા હેકડો ભાગ
છણી પ્યો.

૬ ઈસુ પાણી મથે હલેંતા

હકડી સાંજી જો
ઈસુજા ચેલા હોરીમેં વિઠા.
ઈ ગાલીલ સરોવરમેં
હંકારેલા લગા.
ઈ કફર-નાહુમ શેર વેંધા હોવા.
ઈ રાતજો ટાણો હો, પણ અનાં સુધી
ઈસુ ઈની વટે આયા ન હોવા.
વા જોરસે ફૂકાંધો હો, અને
પાણીજા ઓચાં મોંજા ઓછળધા હોવા.
ઈસુજા ચેલા સતખણ કિલોમીટર જેતરે
હોરી હંકારે વ્યા.
ઈન પોઆ ઈની ઈસુકે ડિઠોં

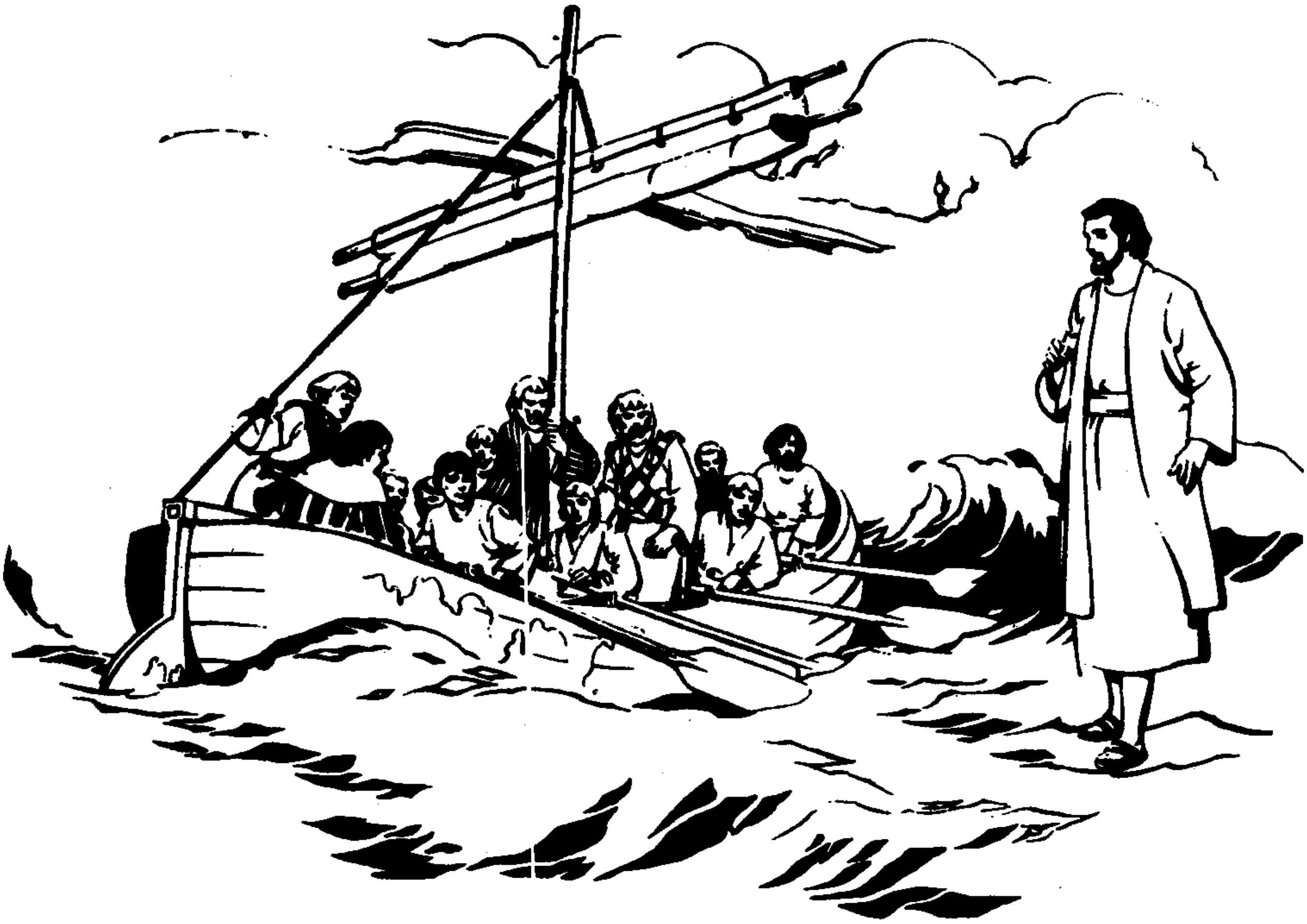

ઈસુ પાણી મથે હલંધા હલંધા
હોરી જેં મુરમેં અચીંધા હોવા.
ચેલેકે બોરો ઘ્રા લગો.
પણ ઈસુ ચ્યોં,
"'ઘરજજા' મ. ઈતા આંઉ પ્રભુ સઈયાં"
પોય ઉ ઈસુકે હોરીમેં ગિનીગન્યો.
હોરી ઈજ ટાણે કંઠેતે પુગી.
ઉન જનટાણે વનેલાય નકરયા હોવા
ઉન ગામ અચી પુગા.

૭ શાઉકાર મુરખજી ગાલ

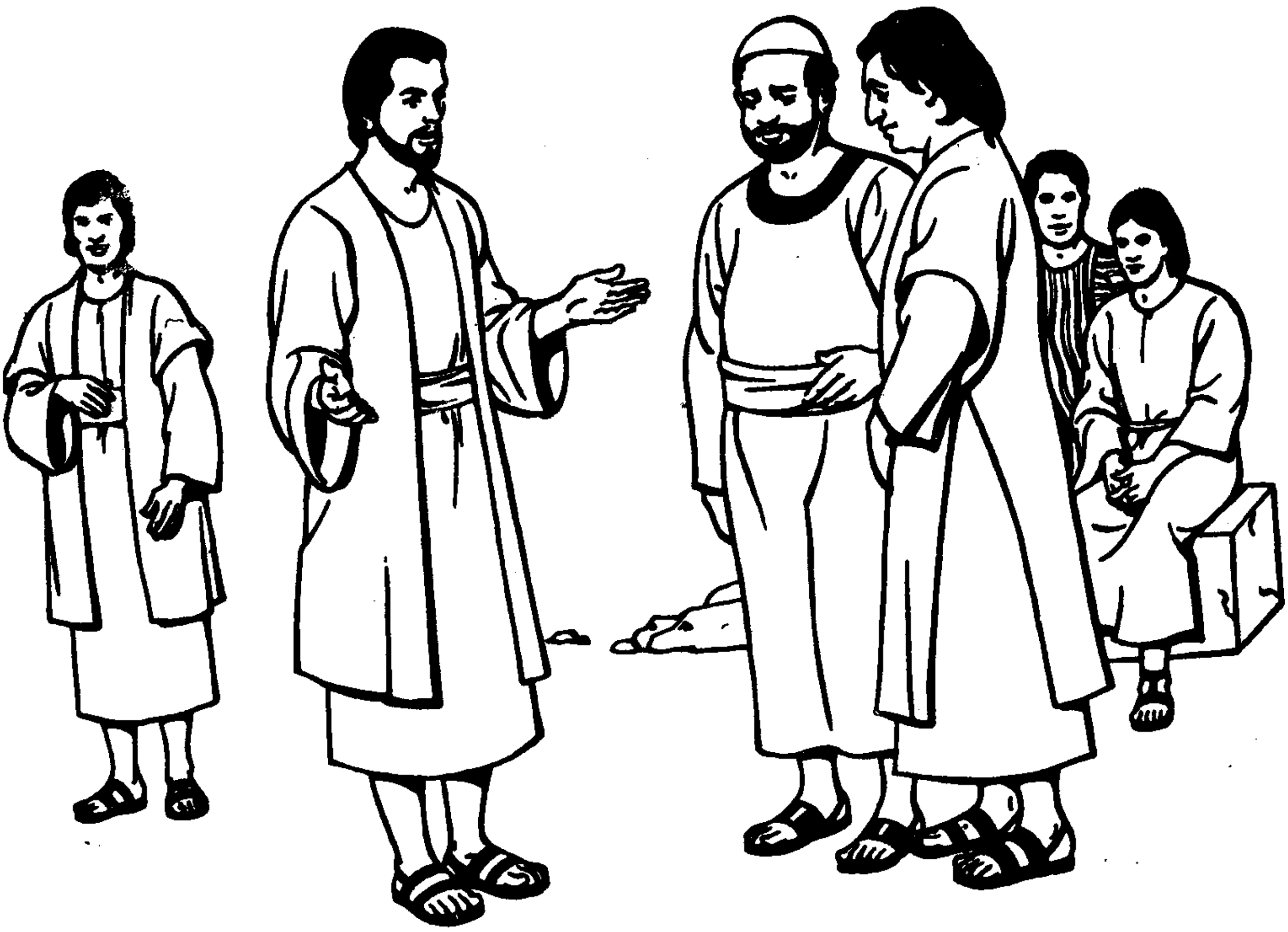

ઈસુજો સુણેલા માડુએજો વડો ટોળો ભેરો થ્યો હો.
ટોળે મંજાનું હકડે માડુ ઈસુકે ચેં
"ગુરૂજી મુંજે ભાકે ચો જે,
અસાંજો પે મરી વ્યો તેર
જી કીં છડે વ્યો આય, તે મંજાનું
મુકે મુજો ભાગ ડિએ."

ઈસુ ઈનિ માડુકે ચ્યોં,
"તોજો ભાગ કેતરો આય સે નકિક કરેજો
મુકે હકક નાય.
કે પણ મુકે ચ્યો નાય સે
આંઉં આં બીં કે ભાગ વરાય ડઈસગા."
પોય ઈસુ માડુએં કે ચ્યોં,
"લોભ ન કર્યો! માડુ બોરો શાઉકાર
હોય, પણ ઈનિજો અરથ એંડો નાય કે,
'પ્રભુ ઈતિતે રહમ કે આય."
પોય ઈસુ ઈની કે,
હકડે શાઉકાર માડુ જી ગાલ કઈ.
ઈનિ માડુ વટે વડો ખેતર હો,
ઈ ખેતરમેં બોરો અન્ન પકો.

ઈ શાઉકાર માડુ મનસે વિચાર કે,
મુ વટે બોરો મળે આય
ઈ મળે ભરેલા મુ વટે
જગ્યા નાય.
ત હાણે આંઉં કુરો કરીયાં?
હા, આંઉ હી કરીધોસ,
મુંજા કોઠા ફગાય કરે
અને પોય વડો કોઠાર ભનાઈધોંસે.
પોચ મું વટાનું મળે અન્ન,
ઈનીમેં ભરીંધોસ,

આંઉ મુંકે પંઢકે ચોઘોસ,
"તું બોરોજ સુખી માડુ અઈએ!
તો વટે મળે ખાસા વાના અંઈ.
હી મળે જજ્જા વરે હલંધા.
હે જીવ! મોજ કર, ખા, પી અને
લેર કર!"

પણ પ્રભુ ઈન માડુ કે ચેં,
"અરે મુરખ!
અજ રાતજો જ તું મરી વેને.
પોય તોલા રખી છડેલો
હી મળે કેંજો થીંધો?"
પોય ઈસુ એડો ચઈને
ગાલ પુરી કયોં.
"જુકો માડુ પંઢલાય
બોરોંને બોરોં ધન
ભેરો કરીએંતા, ઈ માડુ
ઈન શાઉકાર મુરખ જેડો જ અંઈ.
ઈશ્વરજી નજરમેં ઈ શાઉકાર નઈ.

૮ ઈસુ વાવડો શાંત કરીએંતા

હકડો ડીં ઈસુ અને ઈનીજા ચેલા
ગાલીલ સરોવરજે કંઠે વિંઝેલાય
હોરીમેં વિઠા.
ઓચંધો વડો વાવડો ચાલુ થ્યો.
પાણીજા મોંજા હોરીમેં પોણ લગા.
પણ તન ટાણે ઈસુ નન્ઘરમેં સોતા હોઆ.
તેર ચેલા ઈસુ વટે વ્યા.
અને ઈનીકે જાગાયો.
ઈની ચેલે ઈસુકે ચ્યોં, ગુરૂજી અસાંકે ભચાયો!
અસી બુડેજી તૈયારીમેં અયુ!"

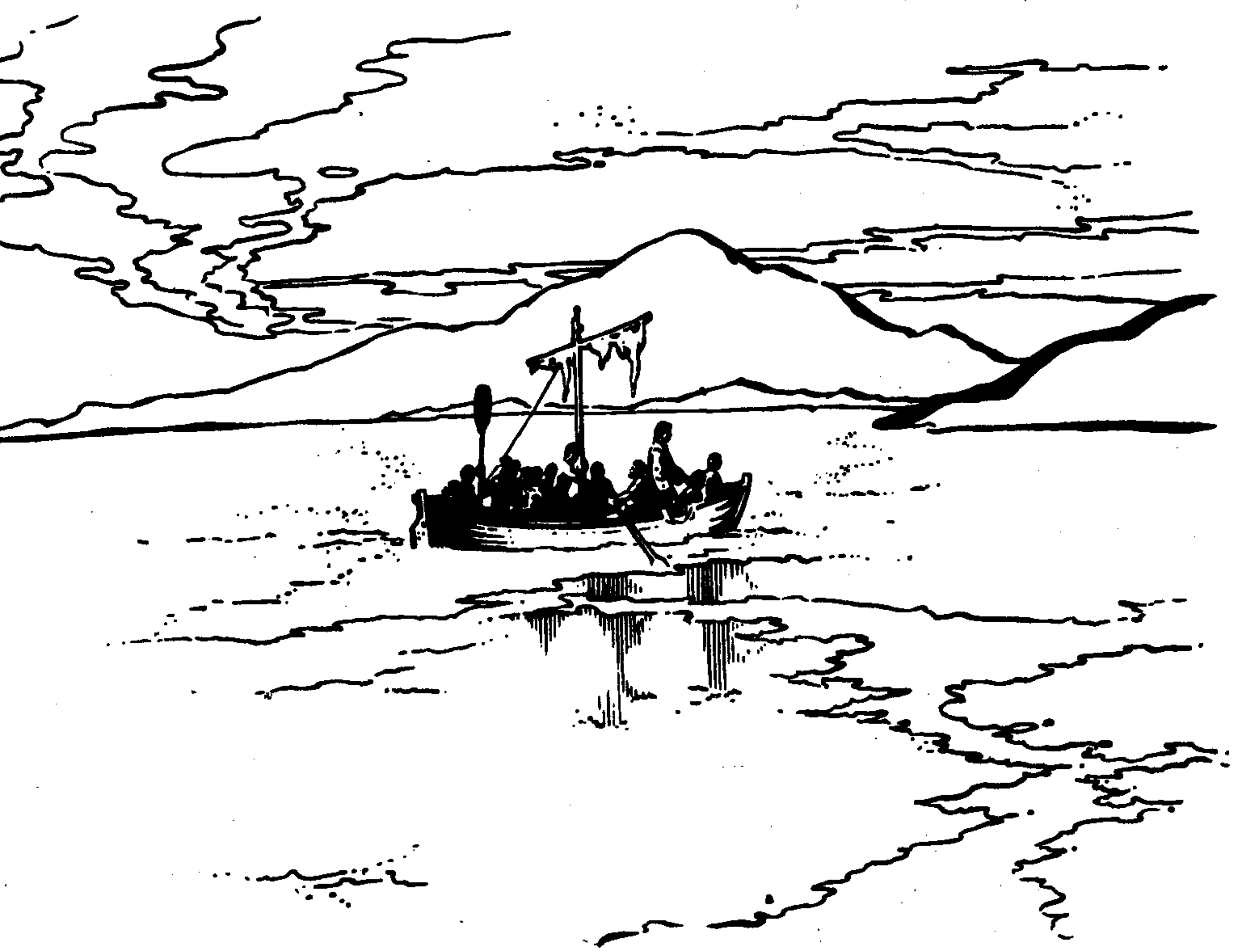

ઈસુ જભાભ ડિનો,
“આંઈ મળે કુરેલાય ઘરજ્યા અયો?
આંકે મુંમથે પુરેપુરો ભરોસો નાંય?”
પોય ઈસુ ઓભા થ્યા,
અને વાવડે કે ભંઘ થેલા અને
મોજે કે શાંત થેલા હોકમ કર્યો.
તુરન્ત વાવડો ભંઘ થેઓ,
અને પાણી શાંત થ્યા.